

KEEMIKKO

Kemia-lehden pakinoitsija
Keemikko väittää katsovansa
maailman menoa erlenmeyerlasien läpi.
Valkoisen takin alla piilee kuitenkin
monitaitoinen maailmankansalainen,
jolle mikään inhimillinen
ei ole vierasta.



Vakoilija keittiössä

PAPU SEN paljasti.

Espressoautomaatin kahvimyllyn juuttunut mölpyrä oli pakottanut vieämään laitteen huoltoon.

”Jaaha, onpas koneella paljon kilometrejä. Mittari näyttää 15 625 kuppia”, teknikko loihe lausumaan.

Mitä? Täh? Häh?

Teknikon selostuksesta kävi ilmi, että aparaatti oli vakoillut kahvitteluani laitteen ostosta asti. Ennen vanhaan juurija isäntäväestä levitti palvelusväki, mutta nyt tuokin tehtävä on siis ulkoistettu koneelle.

SYVÄSSÄ JÄRKITYKSEN tilassa keittiön koneita alkoi katsoa uudesta näkökulmasta. Jos espressokone tarkkaili juomatapoja, niin ehkä myös jääkaappi laskee kaloreita.

Kaapin taakse kurkistaessa nousi hiki otsalle. Siellä oli elektroniikkaa vaikka minkälaista valvontaa varten. Ohjekirjan mukaan jääkone vahti vain lämpötilaa, mutta voiko manuaaleihin luottaa? Mitä jos jääkaappi tarkkailee joka suupalaa ja raportoi niistä vaa’alle?

Henkilövaaka taas lupaa ohjekirjassaan laskea kehonkoostumusprosentit jokaiselle perheenjäsenelle erikseen. Vaaka saattoi hyvästä syystä pitää epäluottettavana. Se liioitteli henkilön painoa selvästi. Juorusiko se myös rasvaprosentit eteenpäin?

”Vaakapirulaista varmaan huvitti suuresti, kun se näki lenkkini tyssäävän korttelikapakkaan heti alkumetreillä.”

Entä oliko olohuoneen viinikaappi mukana tässä kodinkoneiden konspiraatiossa? Kertoiko se kulutusluvut muille koneille? Olisihan noloa, jos tieto jokaisesta laatikkoviinin venttiilinväenöstä menisi koko keittiön tiedoksi. Ja jäikö tieto edes omaan keittiöön?

NYT MUISTIN, kuinka naapuri oli kerännyt omalla kaukosäätimellään meidänkin videot sekaisin. Televisio napsahdelti päälle aina, kun naapuri käskytti omaa konettaan. Viestitys saattoi selvästi läpäistä paksummankin seinän ikkunoista nyt puhumattakaan.

Jos naapurin koneet olivat juonessa mukana, niin sama salaliitto saattoi koskea koko korttelia ja sitä kautta kaupunginosaa. Tai kaupunkia.

Espressokone oli selvästi johdattanut suuremman kokonaisuuden jäljille. Tätä vyhteä oli kelattava eteenpäin.

TASKUSSA VÄRÄHTI älypuhelin. Naamakirjapäivitys oli saanut sen kiilahtamaan. Kännä siis kuului samaan liittoon keittimen kanssa. Se saattoi paljastaa sijaintini ja ajatukseni googlille.

Henkilövaakani epäilemättä seurasi sportstrackerista urheilusuorituksiani, tai paremminkin niiden puuttumista. Vaakapirulaista varmaan huvitti suuresti se, että ilmoitin lähteväni lenkille, kun se trackerista näki koi-

toksen tyssäävän korttelikapakkaan heti alkumetreillä.

Alkoi hävettää. Kuinka voisi enää astua petolliselle vaa’alle?

Poistin painomittarista paristot. Ähkutti, lörpöttelepä nyt kiloistani!

Kiskaisin myös espressokoneen töpöselin seinästä ja kaivoin esiin vanhan kahvipannun. Jääkaapin siivoksiin kellarikomeroon. Virtajohdon tempaisin irti ja oven jätin hieman raolleen. Älypuhelimelle en tehnyt mitään, en edes la-dannut sitä puolen tunnin välein. Näyttö himmeni nopeasti.

MINUA EIVÄT koneet enää valvo. Istun pimeässä keittiössä ja pohdin, mitä naamakirjakaverit tekevät.

En voi enää peukuttaa kuin omia tekemisiäni. Tykkään vapaudesta kovasti, vaikka on pimeää. Kohta en näe edes peukaloani.

Kaipaam espressoja. Porokahvi ei aja samaa asiaa. Filtteri taas veisi maun.

Jos rakennan keittimelle hatun alumiinifoliosta, niin ehkä se keittäisi juuruaamatta?

Jos uskaltaisi avata älypuhelimien, voisi selvittää asian googlaamalla.

Mutta ei! Jos koneille antaa periksi, ne ryhtyvät laskemaan kuppeja ja kolpakoita. □

Espressokoneeseen leimautunut
Keemikko